NAŠÍ MLÁDEŽI

NA POLI V KOUTKU.

V koutku na poli seděli dva mladíci. Jeden byl synek rolníkův a druhý hoch byl z města. Od tří dnů byli přátelé.

"Až přijdete k nám," pravilo dítě z města, "ukáži vám krásné domy, paláce, ohromné kostely a naše ulice, které jsou večer tak krásně osvětleny, že jest možno viděti vše takřka jako ve dne!"

"A já," řeklo dítě rolníkovo,— "ukáži vám háje, kde sbíráme jahody, ořechy a trnky, pak vás zavedu do velikých jedlových lesů, kde jest taková tma, jako skoro v noci."

"A čemu mne naučíte?" ptalo se dítě z města.

"Ukáži vám, kterak se vodí ovečky na pastvu, jak se dělá máslo a sýr z mléka našich pěkných krav, jak se oře našimi velkými voly. Vysvětlím vám kdy a kam se musí síti pšenice, žito a kam ječmen; jak se váží snopy a lisují hrozny, jak se tluče len a konopí. Naučím vás dělati koše z vrbových prutů a rohože z rákosu, který se rodí na břehu rybníka."

"Jest dobré toto všechno věděti a znáti," odvětil hoch z města; "naučím vás něčemu jinému, ještě lepšímu: naučím vás čísti!"

ČÁPI.

Do dětského koutku upravila z esperantu Jarka Mellolontha.

V malé vesničci na posledním domku bylo čapí hnízdo. V hnízdě seděla paní čápová a čtyři její děti, které vytahovaly hlavy s malými černými zobáky; ty jim ještě nezčervenaly. Nedaleko od hnízda stál pan čáp na samém hřebenu střechy. Stál zpříma a vážně. Skrčil jednu nohu, aby nestál nečinně. Stál nehybně jako nějaká socha a myslil si jen: "To dělá velmi dobrý dojem, když moje manželka má strážce u hnízda. Nikdo nemůže vědět, že jsem její muž a nepochybně myslí, že jsem vyzván zde státi. To vypadá vznešeně." A tak stál vytrvale na jedné noze.

Dole na silnici hrál si houf dětí. Jakmile zpozorovaly čápy, jeden hoch zazpíval starou píseň o čápech a za chvilku ostatní začali po něm:

Čápe, stojíš pyšně na jedné noze,
děláš domu malou stráž;
tvá žena kolébá mladé ve hnízdě
bez odmluvy.

Jedno mládě bude oběšeno,
druhé utopeno,
třetí někdo zastřelí,
čtvrté ostrý šíp raní.

Poslyš, co zpívají děti — pravila čápata — ony zpívají, že nás poškrtí a utopí.

Neposlouchejte jich — pravila matka — a nechte je zpívati.

Ale hoši pokračovali v pokřikování a posměšně ukazovali prstem po čápech, jen jeden chlapec, Petr se jmenoval, pravil, že se nemají smáti zvířatům. Matka zatím těšila mladé:

Nermuťte se podívejte se, jak klidně stojí váš tatínek na jedné noze.

My se tolik bojíme! — pravila čápata a strkala hlavičky hluboko do hnízda.

Příští den přišly děti zas, aby pokřikovaly na čápy a strašily mladé písničkou.

Což jistě nás poškrtí a utopí? — ptali se mladí čápi.

Ne, jistě ne — pravila matka — vy se naučíte létati, já vás vyučím; pak vyletíme na louky a navštívíme žáby; ty se klaní před námi ve vodě a zpívají: Tady, taky, kvak, kvak. Naposled je sníme; to je opravdu veselé!

A potom? — ptala se čápátka.

Potom sejdou se všichni čápi z celé země a počnou podzimní závody; mladí musí umět dobře lítat, to je velmi potřebné, protože ty, kteří nedovedou lítat dobře, zabije vůdce zobákem; proto dávejte dobře pozor, až nastane cvičení.

Tak přece nás propichnou, jak řekly děti — a jen poslouchej, zas znovu to zpívají!

Poslouchejte mne, ne je — řekla matka, — Po velkých závodech poletíme do teplých krajin, daleko odtud, přes hory a lesy. Poletíme do Egypta, kde jsou jehlancovité domy kamenné, zvané pyramidy; dole jsou široké a čím výš, tím jsou užší a jejich špičky přesahují oblaka. Tam je řeka, která zaplavuje zemi; proto je země pokryta bahnem. Procházíme se v bahně a jíme žáby.

Ach jej! — oddychly si mladé.

Ano, to je roztomilé! Celý den nic se nedělá, jen se jí; když tam užíváme všech zábav, tady ani jediný zelený list nezůstane na stromech, zde je tak zima, že oblaka zmrznou a padají k zemi jako malinké bílé hadříčky. — Tak paní čápová vypravovala o sněhu dětem, ale nemohla všechno o něm vysvětliti.

A zmrznou také nezpůsobné, nezvedené děti? — tázala se čápátka.

Ne, ale málem! Ti pokrytci musí seděti ve tmavých světnicích; vy naopak, můžete létati v cizích zemích, kde jsou krásné květiny a teplé sluníčko.

Uplynul nějaký čas a mladí vyrostli, že mohli státi ve hnízdě a daleko se rozhlížeti. Otec denně nosil pěkné žáby, malé hady a všechny čapí mlsky, které mohl nalézti. Veselo bylo, když dělal rozličné žertovné kousky. Dovedl položiti hlavu přímo na ocas, klapal zobákem pak vrzačkou a vypravoval všelijaké příběhy, které zažil nebo slyšel u močálu nebo u rybníka.

Slyšte, nyní se musíte učit létat! — řekla jednou matka, a všichni čtyři mladí čápové museli vyjíti z hnízda na hřbet střechy. Ó, jak se třásli! Jak mávali křídly a přece padali skoro až k zemi.

Pozorujte mě! — pravila matka. — Tak musíte držeti hlavu! Tak musíte stavěti nohy! Jedna, dvě! Jedna, dvě! Tady jest, co budete potřebovati ve světě! — Pak trochu popoletěla, — mladí udělali malý skok a bum! — leželi — protože jejich tělíčka byla nedovedná.

Já nechci létat — řeklo jedno a hodilo sebou do hnízda — já nechci docela vidět teplé krajiny.

Ty tedy chceš tu v zimě zmrznout? Či mají tě chlapci pověsit nebo utopit a upéci? Hned je zavolám!

I ne! — odvětilo čápátko a znovu skočilo na střechu.

Třetího dne čápi uměli již trochu létati a myslili, že mohou vznášeti se vzduchem jako maminka; zkusili to, ale bác; převalili se a rychle museli zamávati křídly. V témž okamžiku objevili se chlapci na silnici a začali zpívati.

Což nemůžeme jim vyklovati oči! — ptali se čápi své matky.

Ne, ne — řekla matka — poslouchejte jen mne, to je důležitější. Jedna, dvě, tři! Nyní poletíme kolem na pravo; jedna, dvě, tři! teď leťte na levo kolem komínu! Dobře, výborně; poslední úhoz křídel byl tak pěkný, že vám musím dovolit, abyste se mnou zítra letěli k močálu; tam přijde mnoho milých a příjemných rodin čápích se svými hezkými dětičkami; ukažte, že moje jsou nejhezčí a že jsou tvrdé.

Ale nesmíme se pomstíti těm rozpustilým klukům? — ptali se mladí čápové.

Ať si křičí, jak chtějí! Vždyť vy poletíte do oblak a přijdete do země pyramid, co oni budou muset snášet mrazy a nebudou míti ani jediného lístečku, ani jediného sladkého jablka.

My se jim pomstíme! — šeptala svéhlavá čápata jedno druhému.

Ze všech hochů, co jich bylo na silnici, byl nejdomyslnější ten, co prvně začal zpívat posměšnou písničku; byl docela malý, šestiletý asi; mladí čápi však myslili, že je asi stoletý, protože byl větší než jejich rodiče. Co oni mohli věděti o stáří dětí a velkých lidí! Jejich mata musila stihnout tohoto hocha, vždyť on začínal se posmívat a pokaždé se účastnil útoku na ně. To mladé čápy silně zlobilo a nechtěli to trpěti, když dorůstali. Konečně matka dovolila, že se budou moci pomstít, ale ne dříve, leč až v den odletu. Vyčkáme — řekla — až jak dopadnete při hlavních závodech na podzim. Neuděláte-li zkoušku a náčelník bude musiti proraziti vaše prsa, tak hoši budou míti pravdu.

Dobře — řekli mladí. Vytrvale se učili, pracovali a létali tak krásně a lehce, že opravdu byla radost pozorovati je.

Přešlo léto, přišel podzim. Všichni čápi se shromáždili k odletu do teplých krajů, kde by zůstali, pokud by u nás byla zima. Jaké závody! Museli létati přes lesy a pole, aby ukázali své umění, neboť měli před sebou dlouhou a dalekou cestu. Naši mladí čápové ukázali takovou učenost, že dostali "výborně a žábu a hada". To bylo nejlepší vysvědčení a žábu a hada mohli sníst; udělali to také bez odkladu.

— Nyní jen pomstu! — pravili.

— Jistě, — řekla maminka. — Vymyslila jsem nejsprávnější prostředek. Vím o rybníku, ve kterém leží takoví malí lidští tvorečkové. Čápi tam létají, béřou je a donášejí je jejich rodičům. Tyto maličké, hezoučké děti spí a zdá se jim pořád něco tak pěkného, jak se jim už potom nikdy víc zdáti nebude. Všichni rodiče chtějí mít takové děťátko a všechny dětičky přejí si míti setřičky a bratříčky. Leťme k rybníku a přineseme takového drobečka všem těm dětem, co se nám neposmívaly.

Ale, co tomu, co se čápům posmívá, co uděláme s tím? Ten ošklivý a zlý!? — křičeli mladí čápové.

V rybníce leží malé mrtvé děťátko, kterému se zdá sen o smrti. Toto děťátko přineseme zlému chlapci; bude plakati, až mu přineseme mrtvého bratříčka. — Hodnému hochovi, co se nechtěl zvířatům posmívati, tomu přineseme bratříčka a sestříčku a vy se budete všichni po něm jmenovat.

Stalo se, jak paní čápová řekla a všichni čápové obdrželi jméno Petr.

Dobrodružství s vlkem.

Ravinia, S. D., srpen 1913. — Ctěná redakce: Uviděl jsem svůj dopis v Pokroku a slíbil jsem, že budu zase psáti a také to splním. Povídal redaktor, abych také pověděl nějakou drobnou historku anebo přeložil nějakou, která se mně líbí. Ale ne, nic takového! Povím pohádku, kterou jsem si sám vymyslel, tak poslouchejte: Šel jsem se projít do velkého lesa, bylo to k večeru a já už byl v prostřed lesa. Teď co, les hustý, a já měl daleko ven na každou stranu. Tož začnu lézt na strom, abych se rozhlédl, kde jsem. Sotva vylezu na strom asi patnáct střevíců vysoko, přišel pod strom vlk. Začal výt a podkousávat strom. Já plný strachu nevěděl jsem, co dělat, křičel jsem o pomoc, ale žádná nepřišla. Tu mně spadl klobouk a zrovna na vlka. Vlk se lekl a ten tam do lesa. Seděl jsem na tom stromu celou noc. Potom ani jednoho vlka jsem neslyšel ani neviděl za celou noc. — Klobouk jsem měl pod stromem až do rána. Slunce začalo vycházet, já slezl dolů a utíkal domů. Tak už dost, až zas podruhé. Zatím Na zdar!

Joe Dostál.

Z ČINNOSTI "KLUBU 1915".

Pětisté výročí upálení kostnického mučedníka Mistra Jana Husi, tohoto velikého reformátora světového významu a upřímného Čecha, kvapně se blíží.

V krátké době, r. 1915, budou, za příležitosti 500-letého jubilea této dějinné události pořádány v Praze velké slavnosti ku uctění nehynoucí památky Mistra Jana Husi, ku kterým již nyní konají se obsáhlé přípravy. Také Čechové američtí budou bráti podílu v těchto slavnostních dnech a imposantním svým účastenstvím budou dokumentovati, že dovedou oceniti význam muže, který byl podnětem nejslavnějších dob v dějinách národa českého, jakož i velkým osvoboditelem lidstva ze zatemnělosti duševní.

Aby výprava amerických Čechů setkala se s úplným zdarem, založen byl new-yorskými svobodáři "KLUB 1915", který vzal si za úkol soustřediti všechny účastníky výpravy v r. 1915, kteří jsou svobodomyslného smýšlení, v jeden mohutný celek, který by důstojně representoval celé české svobodomyslné hnutí v Americe, jakož i dával rady a pokyny těm krajanům, kteří se slavností Husových v Praze účastniti chtí.

Veškeré informace podá ochotně ústně neb písemně tajemník Klubu 1915, Jos. Hájek, 541 E. 72. Str., New York City, u něhož mohou se o jakékoli vysvětlení zvláště venkovští krajané, o výpravu se zajímající, přihlásiti. — Nechť práce naše setká se s úplným zdarem. Za "KLUB 1915":

E. V. Voska, předseda.
Jos. Hájek, tajemník.

Zprávy Volné Myšlénky pro měsíc srpen 1913.

V poslední schůzi Výkonného Výboru Svazu Svobodomyslných vyřízeny byly záležitosti konference česko-americké Volné Myšlénky, která konati se bude v Clevelandě, O., ve dnech 30. a 31. srpna a 1. září 1913.

Na místo prot. tajem. obč. J. Buriana, který se odstěhoval z New Yorku, zvolen byl obč. Josef Ševčík, 275 W. 144 St., New York.

Všechna Místní Sdružení, jakož i veškeré svobodomyslné spolky česko-americké jsou žádány, aby již nyní započaly s přípravami ku oslavě pětistileté památky Mistra Jana Husa v roce 1915. V zájmu zajištění úspěchu největšího, budiž ve všech místech, kde stává český spolek nebo více českých občanů, již nyní jednáno o přípravách k Husově oslavě v r. 1915.

Neboť pro ten rok musíme míti na zřeteli jedinou věc: "**Pronikavou demonstraci protiřímskou**". V každé sebemenší české osadě ať dne 6. července 1915 zazáří ohně a zavzní české slovo protestu proti hierarchii římské, která zavraždila našemu národu nejlepšího syna, největšího vlastence a nejnehroženějšího reformátora.

Ti krajané, kteří v roce 1915 chtí navštíviti starou vlast, aby přítomni byli odhalení pomníku Mistra Jana Husa, nechť hlásí se již nyní za členy 'KLUBU 1915' v New Yorku, kde obdrží veškeré informace a učinili dotaz na adresu: Dr. Karel Křepela, 72nd Str. and 1st ave., New York, N. Y.

Poněvadž při výpravě 1915, která řízena jest česko-americkou Volnou Myšlenkou, počet účastníků bude omezen, jest žádoucno, aby stoupenci Volné Myšlenky se již nyní hlásili na výše uvedenou adresu.

Všechny česko-americké časopisy, které jeví zájem o svobodomyslnost, prosíme, snažně prosíme, aby nyní více než kdykoliv před tím seznamovaly čtenářstvo s dobou, v které se Mistr Jan Hus narodil, žil, působil a zemřel, tak aby patřičný zájem byl vzbuzen u všeho lidu česko-amerického pro největší demonstraci, jaká kdy byla námi uspořádána.

Za Českou Volnou Myšlenku Svaz Svob. v Americe—

E. V. Voska, předseda.
Jos. Ševčík, tajemník.

Nejmodernější na jižní straně města Řeznický a Uzenářský závod vlastní v č. 1401 jižní 16. ul.
CYRILL HROMEK
Čerstvé maso, jakož i výborné uzenářské výrobky a všelika drůbež se dostává.
Zavolejte tel. Douglas 1316.

T. J. FOLEY & A. E. WYLIE
největší sklad starých kořalek na západě
Pražské Vel. Bledivého piva stáje na čepu. Kvalitní portovské vína a staré rumy kořalky pro LÉKAŘSKÉ ÚČELY.
Telefon Douglas 1081
1412 Douglas Street, Omaha

Pavel Kavulák, český expresák
spolehlivě přepravuje vše nábytek, piano, zboží i kufry do všech částí města. — Dále
K nalezení na rohu 13té a William. Telefon Red 1814. — Obydlí 902 Homer ul. Tel. Douglas 3879.

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer — Phone 1680. — EUGENE PAŘÍZEK, Secretary.
JOHN F. ROUŠAR CO.,
914 Farnam Street, Omaha, Nebr.
NOVĚ OTEVŘENÝ
největší ryze český velkoobchod na západě
vínem, kořalkou, jemnými likéry
a láhvovým pivem
Českým hostinským a krajanům v Nebrasce, v Dakotě, Kansasu, Iowě, Montaně, uvádíme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryze český velko-obchod láhvovým pivem z ryze českého pivovaru Atlas v Chicagu, Ills., s čistými, nefalšovanými domácími a importovanými víny, výtečnými likéry všeho druhu, nejlahodnějšími rosolkami všech druhů pro něžné pohlaví. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké víno a kořalku, pravé to léky pro špatné zažívání a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti.
Žádáme české pány hostinské, by zadrželi své objednávky pro naše jednatele, kteří je v brzku navštíví a ujišťujeme předem, že budou s naším zbožím, cenou, vzornou obsluhou a dopravou úplně uspokojeni.
Za spokojenost ručíme. Nezapomeňte adresu
John F. Roušar Co,.
914 Farnam Street., Omaha, Nebraska

Jsme zakladateli zdárně prospívající
české osady v Kalifornii
blíže města Hamilton City, v údolí Sacramento, jež jest světoznámé svou plodností jak obilím tak i veškerého ovoce. Pozemky prodáváme dosud po $85.00 akr, za kteroužto cenu mohou i méně zámožní krajané pořiditi si pohodlný domov v krásné Kalifornii.
Dále hledáme kupce na rentě o 1100 akrech výtečného pozemku po $50 akr, jejž by rozdělili na menší dílce, na něž bychom rádi získali jednatelství prodejné.
Máme mnoho jiných rozsáhlých rentí o tisících akrů za velmi nízké ceny od $15.00 výše.
Udělejte si příjemný zimní výlet k nám na prohlídku krajiny.
W. J. BULIN & CO,
Hamilton City, California

Přestěhoval se

Dr. J. W. NOVÁK
český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206.
Rohová místnost na druhé podlaze
nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

Frank Svoboda
Umělecký závod
POMNÍKOVÝ
Největší
sklad pomníků
ve Spojených Státech
1215-25 So. 13th Str.
OMAHA, NEBR.
Phones:
Office: Douglas 1872.
Residence: Douglas 5216.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Pravá importovaná piva na čepu. PLZEŇSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hofbraunich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nachází se na druhé podlaze.

Václav Kozák,
2703 SO. 13. STR., OMAHA, NEBR.
vlastní moderní závod řeznický a uzenářský
Zásoby čerstvého masa, jakož i všelikých výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zajisté, že pokaždé přijdete zase. — Zboží se pošlé domů. Objednávky mohou učiniti telefonem: Douglas 4768.